HUTBA ŠEJHA AHMEDA EL-HAZIMIJA

HUKM NE PRIPADA NIKOM DRUGOM SEM ALLAHU

(prijevod drugog dijela hutbe)

Hutbu preveo
Ebu Muhammed

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

„Hvaljen nek' je Allah na Njegovom dobročinstvu, i nek' Mu je zahvala na Njegovoj podršci i dobroti. Svjedočim da nema nikog zaslužnog obožavanja osim Allaha, Jednog, Koji nema sudruga,veličajući Ga, i svjedočim da je naš vjerovjesnik Muhammed Njegov rob i Njegov Poslanik, pozivač u Njegovo zadovoljstvo. Neka su nad njime, njegovom porodicom, njegovim prijateljima (ashabima) i njegovom braćom, Allahov salavat i puno selama. A potom:

Bojte se Allaha, Allahovi robovi!

Bojte se Uzvišenog Allaha i budite svjesni da vas posmatra, pokoravajte Mu se i nemojte Mu se suprotstavljati.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اتَّقُواْ اللّهَ وَكُونُواْ مَعَ الصَّادِقِينَ

O vi koji ste povjerovali, bojte se Allaha i budite sa iskrenim! – ajet 119 iz sure Et-Teubeh.

Allahovi robovi!

Šejhu-l-islam Ibn Tejmijje, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha, je rekao:

„Nema sumnje da je onaj koji ne vjeruje da je obavezno suditi onim što je Allah objavio Svom Poslaniku kafir. Pa ko god dozvoli da sudi među ljudima onim što on smatra pravdom mimo slijeđenja onoga što je Allah objavio je kafir, *jer nema nijednog naroda a da ne naređuje suđenje pravdom. Pravda u njegovom dinu može biti ono što smatraju njihovi velikani.*

Štaviše, mnogo onih koji se pripisuju islamu sude svojim običajima koje nije objavio Allah, poput „sevalifa" beduina i poput naređenja onih kojima se u njihovim plemenima pokorava i smatraju da je to ono čime treba suditi mimo Knjige i Sunneta ***i to je (pravi) kufr.*** *Jer mnogi ljudi su ušli u islam ali i pored toga ne sude osim aktuelnim običajima koje naređuju „el-mutā'ūn" (oni kojima se pokorava) u njihovim plemenima.* ***Oni kada saznaju da nije dozvoljeno suditi osim onim što je Allah objavio pa se ne počnu pridržavati (iltizām) toga, već ohalale da sude suprotnim onom što je Allah objavio su kafiri..."***

Kraj njegovog govora, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha.

Rekao je šejh Sulejman ibn Sehman, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha:

„Riječi Uzvišenog:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُواْ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ

Zar ne vidiš one koji smatraju da su povjerovali u ono što je objavljeno tebi i što je objavljeno prije tebe... *– dio ajeta.*

Su objašnjenje da je onaj koji tvrdi (smatra) da vjeruje u Allaha i Njegovog Poslanika, a tahkimi neki drugi zakon mimo šerijata Islama, lažljivac i munafik, onaj koji je otišao u zabludu sa Pravog Puta, kao što je rekao Uzvišeni:

فَلاَ وَرَبِّكَ لاَ يُؤْمِنُونَ حَتَّىَ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لاَ يَجِدُواْ فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ

تَسْلِيمًا

Ne, tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici (neće vjerovati) sve dok (samo tebe) ne tahkime (za sudiju ne uzmu) u svim svojim sporovima, a zatim nikakve tegobe u sebi ne osjete zbog onoga čime si presudio, i dok se u potpunosti ne predaju *– En-Nisa'a, 65.*

Zakleo se Sobom da stvorenja neće biti vjernici sve dok ne budu tahkimili (samo) Poslanika, sallallahu 'alejhi vesellem, u svim sporovima, tako da nutrinski nestane tegobe kada presudi, i dok se vanjštinski ne ostvari potpuna predanost. Onaj pri kome se to nije ostvarilo nema imana..."

Zatim je rekao, nek' je Allahova milost nad njime:

„Uzrok nereda koji se događa na Zemlji, od ubijanja i otimanja imetka, nije ni u čemu drugom do u zanemarivanju Allahovih naređenja i činjenju onoga što je zabranio, kao što je rekao Uzvišeni:

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ

Pojavi se nered na kopnu i na moru zbog onoga što stekoše ljudske ruke. *– 41. ajet sure Er-Rum....*

...Dakle, uzrok pojave nereda u pustinji i gradovima su njihova djela. Da su 'ibadetili svom Gospodaru i tahkimili svog vjerovjesnika, njihova stanja bi bila ispravna, a imeci i životi doživjeli prosperitet, kao što je rekao Uzvišeni Allah:

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُواْ وَاتَّقَواْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُواْ فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُواْ يَكْسِبُونَ

Da su stanovnici gradova vjerovali i bojali se, Mi bismo im otvorili blagoslove (berićete) iz Neba i iz Zemlje, ali utjerivali su u laž, pa smo ih kaznili zbog onoga što su stekli *– 96. ajet sure El-'Eraf.*

Rekao je Uzvišeni:

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُوْلَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Zar im nije dovoljno to što smo ti spustili Knjigu koja im se čita!? U tome je uistinu milost i pouka za narod koji vjeruje. Reci: „Dovoljan je Allah kao svjedok između mene i vas; On zna ono što je na Nebesima i na Zemlji, a oni koji vjeruju u neistinu (batil) a zanevjerovali su u Allaha, tī, oni su pravi gubitnici. *– 51-52. ajet sure El-'Ankebut.*

Pa je (subhaneh) obavijestio da je milost u ovom Kur'anu. Otuda, onome koji se zadovolji njime a ostavi propise laži će biti ukazana milost, a ko se od njega nečem drugom okrene, on je

gubitnik.

Kada se ljudi okrenu od Knjige svog Gospodara i budu tahkmili nekog drugog mimo svog vjerovjesnika, Allah će ih kazniti time da će biti neprijatelji jedni drugima, i ubijati jedni druge, kao što je rekao Uzvišeni:

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُواْ إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُواْ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاء إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّهُ بِمَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ

I od onih koji su rekli: „Mi smo nasrānije (kršćani)!", uzeli smo ugovor, pa zaboraviše jedan dio onoga čime su bili opominjani, pa između njih ubacismo neprijateljstvo i mržnju, do Sudnjeg Dana, a Allah će ih sigurno obavijestiti o onome što su bili činili. *– 14. ajet sure El-Ma'ideh.*

Ali kada Islam postade stranim kao što je bio kada je počinjao, oni koji ga ne znaju počeše vjerovati da je ono što je uzrok milosti uzrok muke, ono što je uzrok harmonije i zajedništva uzrok cijepkanja i razilaženja, a ono što zaštićuje krv uzrokom njenog prolivanja...

...Ko bude vjerovao da tahkim šerijata Islama vodi u borbu i razilaženje i da se zajedništvo i harmonija ne ostvaruju osim na hukmu taguta, je kafir, neprijatelj Allaha i svih poslanika.

(Šejh ponavlja posljednju rečenicu)

...Ko bude vjerovao da tahkim šerijata Islama vodi u borbu i razilaženje i da se zajedništvo i harmonija ne ostvaruju osim na hukmu taguta, je kafir, neprijatelj Allaha i svih poslanika.

Jer to je ono na čemu su bili nevjernici Kurejša, koji su vjerovali da je istina ono na čemu su bili njihovi očevi, mimo onoga čime je Allah poslao Svog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. ...Dakle, tehakum tagutu je kufr.

Allah je spomenuo u Svojoj Knjizi da je kufr veći od fitne (smutnje), rekavši:

وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ

Smutnja (fitna) je veća od ubijanja. *– 217. ajet sure El-Beqareh.*

A smutnja (fitna) (u ovom ajetu), ona je kufr! Otuda, kada bi zaratili stanovnici pustinje i gradova tako da svi nastradaju, to bi bilo manje (lakše) nego da postave na Zemlji taguta, koji će suditi nekim drugim zakonom mimo šerijata Islama, kojim je Allah poslao Svog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.

...kada bi ti sav dunjaluk nestao ne bi ti bilo dozvoljeno da se zbog njega tehakumiš tagutu.

Kada bi te neko prinudio stavivši te na odabir između tehakuma tagutu i davanja tvog dunjaluka, obaveza bi ti bila da ga daš, i ne bi ti bilo dozvoljeno da se tehakumiš tagutu, a Allah najbolje zna."

Kraj govora šejha Sulejmana, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha.

O muslimani!
Uistinu, u značenje hukma (vladanja, suđenja među ljudima zakonom, op. prev.) nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio, ulazi hukm onim što se u ovom vremenu naziva

demokratijom. Ona je obilježje većine (svih, op. prev.) država koje tvrde (smatraju) da su islamske. To je hukm (vladanje, suđenje, op. prev.) naroda narodu (tj. nad sobom, op.prev.), da je narod izvor zakonodavstva, da narodu pripada (apsolutni) suverenitet, te da nema suvereniteta iznad suvereniteta naroda.

Demokratija u ovom značenju jeste jedan od taguta ovog vremena, u koju je obaveza zanevjerovati (učiniti kufr u nju, op. prev.), i u njene nevjerničke ustave, koji se suprotstavljaju šerijatu Uzvišenog Allaha.

Štaviše, tevhid nijednog roba neće biti ispravan osim kufrom u nju i njena uređenja, i (vjerovanjem) da je njen tahkim i tehakum njoj izlazak iz Islama.

Govor učenjaka kojeg ste čuli odgovara ovom tagutskom milletu (vjeri, sistemu, putu), tako da nijednom muslimanu nije dozvoljeno da joj se približava a kamoli da je lično sprovodi.

Ne ulaskom u njene mnogobožačke (širkovske) parlamente, niti postavljanjem njenih nevjerničkih ustava, niti u njenom pomaganju bilo kojim sredstvom, makar to bilo davanjem glasova za nju. To zbog toga što sve ove stvari negiraju kufr u taguta kojeg je Allah robovima učinio obaveznim.

Uzvišeni Allah je hukm nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio nazvao tagutom, kao što je u Njegovim riječima, subhaneh:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُواْ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُواْ إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُواْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلاَلاً بَعِيدًا

Zar ne vidiš one koji smatraju da su povjerovali u ono što je objavljeno tebi i što je objavljeno prije tebe, hoće/žele da im se sudi tagutom a naređeno im je da zanevjeruju u njega, a šejtan hoće/želi da ih odvede u daleku zabludu. – ajet sure En-Nisa'.
Rekao je Ibn Kethir, nek' je nad njime Allahova milost:

„Ajet kori svakog ko odstupi od Knjige i Sunneta i tehakumi se nečem drugog mimo njih od neistine (batil), i to je ono što se ovdje želi tagutom..." (ovdje se prekidaju riječi Ibn Kethira, op.prev.)

Tagut ovdje obuhvata svaki hukm (propis), zakonodavstvo i uređenje (sistem) koje se suprotstavlja Allahovom šerijatu.

Zatim je dželle ve 'ala pojasnio njegov propis Svojim riječima:

وَقَدْ أُمِرُواْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِ

...a naređeno im je da zanevjeruju u njega...

Tj. u ovog taguta, a on je hukm (vladanje, suđenje) nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio.

U pogledu ovoga postoji idžma' svih vjerovjesnika, i ovo je od značenja la ilahe illallah, kao što je rekao Uzvišeni:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ وَاجْتَنِبُواْ الطَّاغُوتَ

Mi smo svakom narodu poslanika poslali: „'Ibadetite (samo) Allahu i klonite se taguta!" – ajet iz sure En-Nahl.

U riječ tagut ulazi i hukm nečim drugim mimo onoga što je Allah objavio, od laičkih zakona, kakvim god stručnim imena ih nazivali, jer u obzir se uzimaju suštine a ne imena.

Ko u njih ne zanevjeruje (ne učini kufr u njih) nije muvehhid.

Razmisli o Allahov robe o riječima Tvog Gospodara, dželle ve 'ala:

أَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ وَاجْتَنِبُواْ الطَّاغُوتَ

..."'Ibadetite (samo) Allahu iklonite se taguta...

Pa je, subhaneh, naredio klonjenje, ne ostavljanje!

Učenjaci su rekli:

وَاجْتَنِبُواْ

„...klonite se..."

je jačeg značenje od „ostavite", koje se upotrebljava za nečinjenja djela, dok „klonite se" dodatno na to zahtijeva udaljenost i bitak na drugoj strani.

Rekao je šejhu-l-islam, Muhammed ibn 'Abdilvehhab, nek' je Allahova milost nad njime:

„Što se tiče svojstva (kakvoće) kufra u taguta; (pa) da si uvjeren u neispravnost 'ibadeta nekom ili nečem mimo Allaha, da ga ostaviš, da ga mrziš, da protekfiriš one koji to rade i da neprijateljuješ prema njima.." Kraj njegovog govora, nek' je nad njime milost Uzvišenog Allaha.

Dakle, stvar ovdje nije samo u tome da se ostave ti nevjernički laički zakoni i ustavi, već u tome da ih ostaviš na jednoj strani, a ti, o muslimane, da budeš na drugoj strani, da se od njih maksimalno udaljiš, tako da se s njima ne srećeš na bilo koji način.

Pa ako je tako o Allahovi robovi, odakle nekom pravo, o kome god da se radi, da tvrdi da je idžtihadio i da ga je njegov idžtihad doveo do ulaska u ova mnogobožačka (širkovska) Vijeća, ili do glasanja za ove tagutske ustave!?

Uistinu, svako mišljenje ili analogija (kijas) ili idžtihad u ovoj mes'eli su neispravni (batil) i odbijaju se od njihovog zagovornika, koliko god šubhi da je sakupio za njih, o kojima smatra(tvrdi) da su dokazi koji podržavaju njegovu neispravnu tvrdnju.

U ovoj mes'eli je presudio Gordi Nebesa i Zemlje, presudom koja se ne mijenja niti zamjenjuje, sveobuhvatnom neograničenom presudom, za svako vrijeme i mjesto, rekavši, subhaneh:

فَلاَ وَرَبِّكَ لاَ يُؤْمِنُونَ حَتَّىَ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لاَ يَجِدُواْ فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا

Ne, tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici sve dok (samo tebe) ne tahkime (za sudiju ne uzmu) u svim svojim sporovima, a zatim nikakve tegobe u sebi ne osjete zbog onoga čime si presudio, i dok se u potpunosti ne predaju.

Allahumme salli 'ala Muhammed ve 'ala ali Muhammed kema sallejte 'ala Ibrahim ve 'ala ali Ibrahim, inneke Hamidun Medžid.

Ve barik 'ala Muhammed ve 'ala ali Muhammed kema barekte 'ala Ibrahim ve 'ala ali Ibrahim, inneke Hamidun Medžid."

Mekka El-Mukerremah
Petak, 9. sefer 1434 / 21. decembar 2012